

ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ

—ಸ್ವಾಮಿ.

“ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೋತ್ತೇಜಕ ಶಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅವರ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ಶ್ರದ್ಧೆ. ತಾವು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಜನ್ಮತಾಳಿ ಅವರು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು” (ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣ, ಪು. ೬೮) ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮೌಲ್ಯ

ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಅದು ಹಾಳಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವೆಂದರೆ ಅದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸ. ಅದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಹಿರಿದಾದಷ್ಟೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿದಾದುದು. ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವ ಜ್ಞಾನ ತುಂಬ ಹಿರಿದಾದುದು. ಹಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಣ ಮಾಡುವ ಕೌಶಲ ಹೆಚ್ಚು ಹಿರಿದಾದುದು. ಈ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವವನು, ಅಂದರೆ ಮಾನವ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿರಿದಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಉಪಯುಕ್ತ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇರುವುದು, ಅವನೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವವನು. ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಸ್ತು ಸುಂದರವಾಗುವುದು ಅವನಿಂದ; ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಬ್ದ ಸಂಗೀತವಾಗುವುದೂ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಯಾಗುವುದೂ ಅವನಿಂದ. ಆತ್ಮನನ್ನು ಕಾಮಾಯ ಸರ್ವಂ ಪ್ರಿಯಂ ಭವತಿ—“ಆತ್ಮನಿಗಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲೀ
ದೇಶವಾಗಲೀ, ಎಂದು
ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಕಳೆದು
ಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಆಗಲೇ
ನಾಶವಾದಂತೆ.

—ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

“ಪ್ರಕೃತಿ ಇರುವುದು ಆತ್ಮನಿಗಾಗಿಯೇ ಹೊರತು, ಆತ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬೇಕು. ಅಂತಹ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಾವು ಮಾತ್ರ ಅನುಪಯುಕ್ತ ಜೀವನ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದುರುಪಯುಕ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಅವನು ಇಂತಹ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಒಳ್ಳೆಯತನದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾವಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಎಂದೂ ಕೆಟ್ಟ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯ ಆದರ್ಶ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೋಧಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ದುಃಖದ ಬಹು ಭಾಗ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ” (ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣ, ಪು. ೬೮).

ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವಾಸ್ತವ ದೃಷ್ಟಿ

ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಚಿಕೇತ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಾಲಕನ ಬಗ್ಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಮರ್ಪಕ

ಯಜ್ಞವನ್ನು ಕಂಡು. ಅದರಿಂದ ನೊಂದು ಅದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಆಳವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿದ: ಬಹುನಾಮೇಮಿ ಪ್ರಥಮೋ ಬಹುನಾಮೇಮಿ ಮಧ್ಯಮಃ —“ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಾನು ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಾನು ಮಧ್ಯಮ (ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಕೀಳಲ್ಲ).” ಇದೊಂದು ವಾಸ್ತವ ದೃಷ್ಟಿ. ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ವಾಸ್ತವ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಯಥಾರ್ಥ ಪರಿಚಯ ನಮಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಇರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದಾಗಲಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾಗದೆ ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಎಡ್ವರ್ಡ್ ದ ಬೋನೋ ಎಂಬ ಚಿಂತಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಂತರವೇ ದುಃಖದ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬಹುದಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.”

ಮತ್ತೆ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗದೆ ಕೀಳರಿಮೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧೇಯಾತ್ಮಕ ಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿವೆ. ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಕೀಳಲ್ಲ. ನಾನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿಯೇ ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ ಅಥವಾ ಹಿಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಅವಧಾರಣಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಯುತ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಕಲಕಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನೀವು ಆಲೋಚಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವಿರಿ. ದುರ್ಬಲರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ದುರ್ಬಲರಾಗುವಿರಿ. ಶಕ್ತಿವಂತರೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಶಕ್ತಿವಂತರಾಗುವಿರಿ” (ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣ, ಪು.೬೯).

ಆತ್ಮಚಿಂತನೆ

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಆತ್ಮಚಿಂತನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ನೈಜ ಸ್ವರೂಪ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಅತೀತವಾದುದು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕಿ, ದುಃಖಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಎಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಉನ್ನತಶಕ್ತಿಯ ಆನಂದದ ಮೂಲ. ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ವವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವು ಸಂಕಟ-ವಿಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ, ಇನ್ನೇನು ಬೇರೆ ಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹತಾಶ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಆತ್ಮಚಿಂತನೆ ತಮ್ಮ ಕುಗ್ಗಿದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಚಂಡ ಕ್ರಿಯೋತ್ತೇಜಕ

ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನೀವು ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗುವಿರಿ... ಆಂಗ್ಲೀಯರು ತಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಿಗಳೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರೆ ಅವರು ಮಧ್ಯ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿರುವ ನೀಗ್ರೋಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ... ಆಂಗ್ಲೀಯನು ತಾನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೇ ಒಡೆಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವನು, ತಾನು ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವನು... ಇದೇ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದು” (ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ೩.೧೨೧).

ಕೆಲವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದಾಗ, ಯಾವುದನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಸಾಧಿಸಲು ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಕೀಳರಿಮೆ ಉಂಟಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ದ್ವೇಷಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮದ್ವೇಷ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರವಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಸಿನಿಕತನವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಗೂ ಮರುಗುತ್ತಾರೆ, ಮುಂದೆ ಏನೂ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನರಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಇತರರೊಡನೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾರರು, ಸಿಡುಕು ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಮನಸ್ತಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಆತ್ಮದ್ವೇಷವೇ ಅವನತಿಯ ಹಾದಿ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಅವನತಿಯ ಬಾಗಿಲು ಆಗಲೇ ತೆರೆದಂತೆ... ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ದ್ವೇಷಿಸದಿರುವುದು” (ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, ೧.೩೯).

ಆತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠವಾದದ್ದನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅದ್ಭುತ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿ.

—ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಮೇಲೇರಬೇಕು

ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ತಾನೆ ನಡೆಯಲು ಕಲಿತ ಮಗುವಿಗೆ ಓಡಲು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವು ಒಂದೊಂದೇ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ಮಹಡಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಅನೇಕರು ಸರಿಯಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಲು ಹೋಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದಾಗ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಳಗಿನ ತರಗತಿಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮೇಲಿನ ತರಗತಿಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹೋಗಿ, ಅವು

ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿದ್ಧತೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದಾಗ ಅನೇಕ ಸಾಧಕರು ಸಾಧನೆ ಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದಾಗ, ಹತಾಶ ರಾಗದೆ, ವಿಫಲತೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ವಾಸ್ತವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆಗ ನಾವು ವಿಫಲತೆ ಯಿಂದಲೇ ಅನೇಕ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಅಯಶಸ್ಸು ಸಹ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ವಿಫಲತೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸದೆ ಮಹತ್ತರವಾದುದೇನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಬೇಕು. “ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೈಭವ ವಿಫಲರಾಗದೇ ಇರುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಬಾರಿ ವಿಫಲರಾದಾಗಲೂ ಎದ್ದು ಮುನ್ನಡೆಯುವುದು” ಎಂದು ಚೀನೀ ಚಿಂತಕ ಕನ್‌ಫುಸಿಯಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಗ

ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಆಸೆಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಆಸೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ನಾವು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡುವ ಆಸೆಯಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ “ಬೇಸರವಾಗಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ” ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅವಧಾರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ “ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. “ಈಗ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಮಯ, ನಾನು ಬೇರಾವುದರ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಹರಿಸಬಾರದು” ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಮಗೆ ನಾವೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ವರ್ಧಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೂ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, “ನಾನು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಅಂಶ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಶ್ಚಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾಡದೇ

ಹೋದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮುಂಚೆ ಎಳಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಎಳದೆ ಇದ್ದರೆ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾಗಿಯೇ ನಾವು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೊಸ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲ ನಾಗುವವನನ್ನು, ಒಂದು ಹಳ್ಳವನ್ನು ಹಾರಲು ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ಓಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೇ ಅವನು ಮುಂದುವರಿದರೆ ಹಾರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವನ್ನೂ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರಂತರ ಮುಂದುವರಿಯದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಲಾರವು.

ಜಯ ಗಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಭಲ ಇವುಗಳು ಬೇಕು. “ಸಾಗರವನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ,” “ಪರ್ವತ ಗಳು ಧೂಳಿಧೂಸರವಾಗುವವು ನನ್ನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ” ಎನ್ನುವನು ಭಲಗಾರ. ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿ, ಅಂತಹ ಶಪಥ ವಿರಲಿ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಗುರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಯೇ ಸೇರುತ್ತೀರಿ. —ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ

ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರ, ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕರು ಮುಂತಾದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು, ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಲು ಇತರರ ಪ್ರಶಂಸೆ, ಉತ್ತೇಜನಗಳು ಅವಶ್ಯಕ. ಅವರು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಂತೆ; ಇತರರ ಪ್ರಶಂಸೆಗಾಗಿ ಚಾತಕಪಕ್ಷಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿರಾಶರಾಗುತ್ತಾರೆ, ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡು. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ Praise Junkies ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕುಗ್ಗಿದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಲು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಯಾವುದೋ ಮಾತ್ರ ನುಂಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ದಾಸ್ಯ ಮನೋಭಾವ. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ವುಳ್ಳವರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ಹತಾಶರಾಗಿ ಇತರರ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳಿಗೆ ಹಾತೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಲು ಯಾವ ಬಾಹ್ಯ ಆಲಂಬನೆಯೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಯಾರು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ಸುಖಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಿ. ಆದರೆ ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವ್ಯಾಮೋಹ

ವಿಲ್ಲದಿರಲಿ. ಅದೊಂದು ಬಂಧನ, ಮತ್ತು ಬಂಧನ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಏಕಾಂತವಾಗಿರಿ. ಅದೇ ಸುಖ. ಯಾರ ಉಸಾಬರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಇರುವುದು—ಇದೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾದಿ.”

ಈ ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವುಳ್ಳವನು ತುಂಬು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾನೇ ಉಪವಾಸದಿಂದ ನರಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇತರರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಉಣಿಸಬಲ್ಲನು? ಹೃದಯ ಮನಸ್ಸುಗಳು ತುಂಬಿರುವ, ತುಂಬು ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ತುಂಬು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ತುಂಬು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬಲ್ಲನು. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವನು ಇತರರ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ಉಪವಾಸದಿಂದ ನರಳುತ್ತಾನೆ. ಅಲನ್ ಕೊಹನ್ ಎಂಬ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಪ್ರೀತಿ ನಮಗೆ ದೊರೆಯದಿದ್ದಾಗ ವೇದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದು ಅದಲ್ಲ. ನಾವು ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀಡದೆ ಇದ್ದಾಗಲೇ ನಮಗೆ ನೋವು ಉಂಟಾಗುವುದು. ನಾವು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೇವೆ.”

ಚಾರಿತ್ರ್ಯಶುದ್ಧಿ ಇರಲಿ

ಶುದ್ಧ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವೂ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲದ, ಅನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಅಶಿಸ್ತಿನ ಜೀವನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ವೃಥಾವಾಗಿ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ದೈಹಿಕವಾಗಿಯೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿದ

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಶಕ್ತಿಯು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. “ಕಷ್ಟಗಳ ಅಭೇದ್ಯ ವಾದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನೂ ತೂರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಿರುವುದು ಚಾರಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ” ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಚ್ಚಿಂತನೆ, ಸತ್ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಸದ್ವರ್ತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಿಸ್ತಿನ ಜೀವನ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಮನುಷ್ಯ ಏಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು, ನೀತಿವಂತನಾಗಿರಬೇಕು? ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಅವನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ನೈಜಸ್ವಿತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಯಾವುದು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದೋ ಅದಲ್ಲ ನೀತಿಯುತವಾದುದು. ಯಾವುದು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದೋ ಅದಲ್ಲ ಅನೀತಿ” (ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣ, ಪು.೭೩).

ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕುಹಾಕುವುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಅನೇಕರು ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಧನೆಯ ಉನ್ನತ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಏರಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುವಕರು ವಿವೇಕಾನಂದರ ಪ್ರಚೋದಕ ನುಡಿಗಳ ವಿದ್ಯುತ್ ಸೇಚನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು: “ಶ್ರದ್ಧೆ! ಶ್ರದ್ಧೆ! ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ! ಶ್ರದ್ಧೆ! ಶ್ರದ್ಧೆ! ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ! ಇದೇ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ಮೂಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮೂವತ್ತಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ಜೊತೆಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿದರೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಉದ್ಧಾರ ವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಇರಲಿ” (ರಾಷ್ಟ್ರಜಾಗೃತಿ, ಪು.೨೪). ೪

ಬೊಂಬೆ ಕಲಿಸಿದ ಪಾಠ

ಬಾಬಾ ಆಮ್ಲೆಯವರ ತಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಓದಿದವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನಾದರೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವಂತೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಬಾಬಾ ಆಮ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಜಪಾನ್ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಸಲ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, “ಮಗು, ಈ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಬೀಳಿಸುತ್ತಾ ಬೀಳಿಸುತ್ತಾ ನೀನು ಸುಸ್ತಾಗುವಿಯಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ” ಎಂದರು ತಾಯಿ.

ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಮಗನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಈ ಬೊಂಬೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ನೀನೂ ಸಹ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಬೀಳಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಸಫಲತೆಯೇ ದೊರೆಯದು. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಘನತೆ ಇರುವುದು, ಬದ್ಧನಂತರ ತಕ್ಷಣ ಏಳುವುದರಲ್ಲಿ. ಸೋತರೂ ಸಹ ಸೋಲಿನಿಂದ ಕುಗ್ಗದಿರುವುದು—ಇದೇ ಬದುಕಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು” ಎಂದು ಬಾಬಾರ ತಾಯಿ ನುಡಿದರು.

ತಾಯಿಯ ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಬಾಬಾ ಆಮ್ಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಇದನ್ನೇ ಆದರ್ಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅನೇಕ ಕಷ್ಟ ವಿಪತ್ತುಗಳು ಬಂದರೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಭಾರತದ ಉದ್ದಗಲ ಓಡಾಡಿದರು. ಅವರು ಕುಷ್ಟರೋಗಿಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

(ಕೃಪೆ : ಟಿ.ವಿ. ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯ ಅವರ “ಹಿರಿಯರ ಹಾದಿ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ)